

РЕШЕНИЕ

№ 806

гр. София, 09.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

**ЧЛЕНОВЕ: Лилия Йорданова
Мария Владимирова**

при участието на секретаря Ива Лещарова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **9758** по описа за **2022** година докладвано от съдия Мария Владимирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба, подадена от ЗД „БУЛ ИНС“ АД, чрез адв. Г., против решение № 3615 от 30.09.2022 г., постановено по НАХД № 7391/2021 г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 18 състав, с което е потвърдено НП № Р-10-305/26.04.2021 г., издадено от заместник-председателя на КФН, ръководещ управление “Застрахователен надзор”.

Касаторът счита решението за неправилно, поради неправилно тълкуване на материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. Излагат се доводи, че след като в АУАН не са изложени факти и обстоятелства за други предходни нарушения, незаконосъобразно с НП е наложена санкция за повторно нарушение. Отделно счита, че е неправилна правната квалификация на нарушението, тъй като се касае за претенция по застраховка „Гражданска отговорност“ и са приложими разпоредбите на чл.496 и сл. от КЗ. На следващо място твърди, че неправилно е определена датата на извършване на нарушението. Излага доводи и за приложимост в случая на чл. 28 от ЗАНН. Иска се отмяна решението с отмяна и на наказателното постановление или алтернативно – да бъде изменено НП, като бъде преквалифицирана наложената санкция от такава по чл. 644, ал. 2 от КЗ на такава по чл. 644, ал. 1, т. 1 от КЗ.

В проведеното по делото съдебно заседание дружеството не изпраща представител.

Ответникът – Комисията за финансов надзор, чрез зам. - председателя, ръководещ управление "Застрахователен надзор", в с.з. чрез юр. Г., оспорва касационната жалба и я счита за неоснователна. Подробни съображения излага в писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, Шестнадесети касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу наказателно постановление. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

С оспореното решение СРС е потвърдил НП № Р-10-305/26.04.2021 г., издадено от заместник-председателя на КФН, ръководещ управление "Застрахователен надзор", с което на ЗД „БУЛ ИНС“ АД, за нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ на основание чл. 644, ал. 2, пр. 2 вр. ал. 1, т. 2 от КЗ вр. пар. 1, т. 51 от ДР на КЗ, е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева.

За да постанови този резултат въззивният съд е приел от правна страна, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, спазени са изискванията относно тяхното съдържание и сроковете по чл.34 от ЗАНН. По съществуващото на спора е счел, че дружеството е осъществило вмененото нарушение на чл.108, ал.1 КЗ, като е съобразил, че нарушението е повторно, тъй като е извършено в 1-годишен срок от влизане в сила на наказателно постановление, с което на ЗД "БУЛ ИНС" АД е наложена имуществена санкция за същия вид нарушение. Приел е, предвид повторния характер на нарушението, а също и с оглед срока на закъснението, че не е налице и маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, както и не е налице основание за намаляване на санкцията.

Решението е правилно. Правните изводи на СРС се споделят изцяло от касационната инстанция и не се възприемат развитите в касационната жалба доводи за неправилност на съдебния акт.

По делото не се спори, че на 30.03.2021 г. в КФН е постъпила жалба с вх. № 91-02-409 от Н. В. П.. По повод на тази жалба е разпоредена проверка в КФН, във връзка с която от ЗД „Бул инс“ АД с писмо изх. № 91-02-409 от 01.04.2021 г. е изисквана информация и документация касателно процесната претенция. В отговора си до КФН с вх. № 91-02-409 от 07.04.2021 г. дружеството излага съображенията си и изпраща на КФН преписката по конкретната щета.

Установено е, че на 03.12.2020 г. в ЗД "БУЛ ИНС" АД е заведена застрахователна претенция № [ЕГН] от Н. П. за изплащане на обезщетение за претърпени имуществени вреди на застрахованото от дружеството имущество във връзка с ПТП. На 03.12.2020 г. и на 09.12.2020 г. са извършени огледи на увреденото МПС. На 14.12.2020 г. е представено удостоверение за банкова сметка. На 05.04.2021 г. ЗД "БУЛ ИНС" АД се произнася по претенцията чрез изплащане на застрахователно обезщетение в размер на 440,30 лева по банковата сметка на Н. П..

В резултат от извършената проверка, на ЗД "БУЛ ИНС" АД е съставен АУАН № Р-06-289 от 08.04.05.2021 г., в който изрично е посочено, че за дружеството е

възникнало задължение в срок от 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106 КЗ, считано от 14.12.2020 г., но не по-късно от 08.01.2021 г. включително, да се произнесе по претенцията, като определи и изплати обезщетението или мотивирано откаже плащането. Въз основа на акта е издадено НП № Р-10-305 от 26.04.2021 г., с което на ЗД „БУЛ ИНС“ АД е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лв. Прието е, че нарушението е извършено в условията на повторност, поради което размерът на наложена имуществена санкция е определен в хипотезата на чл. 644, ал. 2 от КЗ.

Неоснователни са оплакванията на касатора, че наказанието му е наложено за нарушение, извършено в условията на повторност, без такова да е налице. По силата на § 1, т. 51 от ДР на КЗ, „повторно нарушение“ е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизане в сила на наказателното постановление, с което е наложено наказание за същия вид нарушение. Видно от събраните по делото доказателства, с НП № Р-10-12/02.01.2020 г. на касатора е наложена имуществена санкция за нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ. Това НП е влязло в сила на 12.12.2020 г., а процесното нарушение, за което на ЗД „БУЛ ИНС“ АД е съставен АУАН № Р-06-289 от 08.04.2021 г., е осъществено в рамките на една година след това, а именно на 09.01.2021 г. Що се касае до твърдението, че тъй като в АУАН не били посочени данни за предходното нарушение на дружеството, а това било сторено едва в НП, отговорността на дружеството е била незаконосъобразно ангажирана при условията на повторност, касационната инстанция приема, че се касае за обстоятелства, които са от значение за определяне размера на наказанието и не са елемент от обективната страна на състава на нарушението, поради което не е задължително те да бъдат възведени още в АУАН. Правилно е определена и датата на извършване на нарушението, а именно 09.01.2021 г. - първият ден след изтичане на срока, в който дружеството е следвало да се произнесе по претенцията.

Съдът намира за неоснователни и доводите в касационната жалба, че следвало да намерят приложение разпоредбите на чл. 496 и сл. от КЗ, уреждащи задълженията на застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, какъвто бил настоящия случай. Посочения в чл. 496, ал. 1 от КЗ тримесечен срок не дерогира срока по чл. 108, ал. 1 от КЗ, а въвежда краен срок, в който следва да бъде извършено произнасянето. Задължението на застрахователя да се произнесе в 15 работни дни от представянето на всички доказателства, не в противоречие със специалната норма на чл. 496, ал. 1 от КЗ, предвиждаща, че срокът за окончателно произнасяне по претенция по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите не може да бъде по-дълъг от три месеца от нейното предявяване.

Изводът на първоинстанционния съд, че не са налице предпоставките на закона за приложение на чл. 28 от ЗАНН е правилен. В хода на съдебното производство не са установени смекчаващи отговорността обстоятелства, които да обосновават по-ниска степен на обществена опасност на процесното деяние, в сравнение с други такива от този вид. Всичко това, както и особената важност на засегнатите обществени отношения, свързани с реализирането на основни права на застрахованото лице, като страна по застрахователното правоотношение, както и фактът, че произнасянето на застрахователя е забавено с няколко месеца от изтичането на законоустановения срок и практически е осъществено след депозиране на жалба до КФН, мотивират съдебния състав да сподели становището, че случаят не следва да бъде квалифициран като маловажен, по смисъла на чл. 28 ЗАНН.

Съобразно гореизложеното, касационната инстанция намира решението на СРС за валидно, допустимо и правилно и като такова следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора в полза на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд София-град, Шестнадесети касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3615 от 30.09.2022 г., постановено по НАХД № 7391/2021 г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 18 състав.

ОСЪЖДА ЗД „Бул инс“ АД, ЕИК –[ЕИК], да заплати на Комисия за финансов надзор направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.